

Sygn. I C 474/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Dariusz Leszkiewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Agata Dauksza

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2022 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko (...) Kancelarii Radców Prawnych (...) S.K.A. z siedzibą w W.

o zapłatę i nakazanie

1. oddała powództwa,
2. przyznaje ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Słupsku r. pr. Ł. R. kwotę 2 952,00 zł (dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote 00/100) , w tym VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu,
3. nie obciąża powódki kosztami procesu.

I C 474/20

UZASADNIENIE

Powódka **E. M.** wytoczyła powództwo przeciwko pozwanemu (...) sp. z o.o. w W. o zapłatę kwoty 15000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz (...) w S. kwoty 3000 zł wywodząc, iż na skutek czynności windykacyjnych oraz komorniczych nie mogła godnie funkcjonować, zaś działania pozwanego wtargnęły we wszystkie dziedziny życia osobistego i społecznego powódki, w tym doszło do naruszenia dobrego imienia powódki w sytuacji, gdy powódka nie była dłużnikiem pozwanego, co potwierdził wyrok Sądu Rejonowego w Słupsku oddalający powództwo względem powódki. Działania pozwanego spowodowały u powódki znaczny uszczerbek na zdrowiu psychicznym, gdyż złośliwe działania windykacyjne miały dokuczyć powódce i wymusić zapłatę, zaś każdy dźwięk sms-a, widok listonosza wzbudzał u powódki lęk, a zajęcie konta bankowego doprowadziło powódkę do załamania psychicznego, gdyż zajęte konta nie pozwalały jej godnie funkcjonować. Działania pozwanej spowodowały, iż powódka czuła się ofiarą i z tego powodu lękała się o swoje bezpieczeństwo, zmieniła swoje relacje z innymi osobami. Nadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany (...) **sp. z o.o. w W.** wniósł o oddalenie powództwa podnosząc brak legitymacji biernej wskazując, iż czynności windykacyjne względem powódki dokonywała (...) sp. z o.o. (...).

Powódka, będąc reprezentowaną przez pełnomocnika z urzędu, wskazała iż pierwotnym zamiarem powódki było pozwanie (...) sp. z o.o. (...)

Postanowieniem (k. 85) wezwano do udziału w sprawie (...) sp. z o.o. (...) w charakterze pozwanego.

Powódka wyraziła zgodę na wstąpienie w miejsce dotychczasowego pozwanego (...) sp. z o.o. w W. nowego pozwanego (...) sp. z o.o. (...) (vide: oświadczenie (k. 86)).

Pozwany (...) sp. z o.o. w W. wyraził zgodę na wstąpienie w miejsce dotychczasowego pozwanego (...) sp. z o.o. w W. nowego pozwanego (...) sp. z o.o. (...) (vide: oświadczenie (k. 91)).

Pozwany (...) **sp. z o.o. (...)** w odpowiedzi na pozew (k. 99 – 108) wniósł o oddalenie powództwa w całości, gdyż pozwany nabył wierzytelność względem powódki, a czynności windykacyjne związane z wyegzekwowaniem tych należności nie były bezprawne, jak również nie naruszyły dóbr osobistych powódki, ani powódka nie doznała jakiegokolwiek krzywdy wskutek działalności pozwanej lub podmiotów wykonujących na jej zlecenie czynności.

Pismem (k. 287 – 290) powódka wniosła o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. wywodząc, iż ten podmiot prowadził czynności windykacyjne względem powódki co wynikało z treści podpisanych sms-ów kierowanych do powódki.

Postanowieniem (k. 304) wezwano do udziału w sprawie (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. w charakterze pozwanego.

Pozwany (...) **Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a.** wniósł o oddalenie powództwa wywodząc, iż pozwana nie dysponowała infrastrukturą i telefonami, które umożliwiałyby wykonywanie połączeń telefonicznych oraz wysyłanie wiadomości sms. Nadto pozwana nie korzystała z usług windykatorów terenowych. Takie działania godziłyby wprost w zasady etyki adwokackiej i etyki radcy prawnego. Podpisanie sms-ów nazwą pozwanego nie wskazuje, iż sms wysłany byłby przez pozwanego. Pozwana jest kancelarią radców prawnych, która reprezentuje klientów po dostarczeniu niezbędnych dokumentów potwierdzających istnienie zobowiązania. Pozwana nie ponosi odpowiedzialności za informacje uzyskane od klientów. Nadto pozwana wniosła o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka pismami z dnia 28.02.2020r. (k. 338 – 339) i z dnia 12.10.2020r. (k. 364 – 366) wniosła o nakazanie niezwłocznego usunięcia danych osobowych powódki z posiadanych baz danych i zaprzestania korzystania z danych osobowych powódki oraz udostępniania innym podmiotom w zakresie następujących danych: imienia i nazwiska powódki, jej adresu miejsca zamieszkania i numeru telefonu.

Postanowieniem (k. 340) sprawę przekazano według właściwości rzeczowej tut. Sądowi.

Postanowieniem (k. 417) umorzono postępowanie co do pozwanego (...) sp. z o.o. (...)

Pozwana (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. podtrzymała stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozwem i pismem (k. 447-448) wskazała, iż obecnie dysponuje tylko imieniem i nazwiskiem powódki oraz adresem jej zamieszkania w związku z przedmiotową sprawą.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) sp. z o.o. (...) nabył wierzytelność względem powódki. (...) sp. z o.o. (...) wykonywał czynności windykacyjne wobec powódki: wysyłanie sms-ów, telefony. Pozwana (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a reprezentowała (...) sp. z o.o. (...) w postępowaniu sądowym i egzekucyjnym. W elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) sp.

z o.o. (...) uzyskała nakaz zapłaty względem powódki. W oparciu o ten nakaz była prowadzona egzekucja względem powódki. W toku egzekucji powódka złożyła skuteczny sprzeciw. Na skutek utraty mocy nakazu zapłaty egzekucja została umorzona. Sprawa o zapłatę ostatecznie została oddalona.

Dowód: dokumenty, w szczególności pozwu, cesja praw, orzeczenia zgromadzone w aktach spraw: I C (...)Sądu Rejonowego w Słupsku, (...) Sądu Rejonowego w Słupsku, (...) Komornika Sądowego przy SR w Łodzi K. P..

(...) sp. z o.o. (...) wysyłała powódce sms-y, wykonywała połączenia telefoniczne.

Dowód: skany telefonu (k. 72- 83, 235 - 237), zeznania świadków: Z. G. (k. 181 – 182), Ł. W. (1) (k. 489 – 490), zeznania powódki (k. 183 – 185, 507 - 508).

(...) sp. z o.o. (...) prowadziła czynności terenowe w sprawach o znacznej wartości tj. powyżej 50000 zł.

Dowód: zeznania świadka Ł. W. (1) (k. 489 – 490).

Pozwana (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. nie wysyłała powódce smsów i nie prowadziła rozmów telefonicznych. (...) sp. z o.o. (...) podpisywała sms-y ówczesną nazwą pozwanej kancelarii, co miało wskazywać , iż sprawa znajduje się na etapie sądowym. Bezpośredni kontakt z dłużnikami podejmowany był przez (...) sp. z o.o. (...)

Dowód: zeznania świadka Ł. W. (1) (k. 489 – 490).

Prokuratura Rejonowa W. – M. w W. umorzyła dochodzenie w sprawie uporczywego nękania od 2.10.2015r. do 13.06.2016r. powódki przez (...) Radców Prawnych W. (...) działającej w imieniu i na rzecz wierzyciela (...) sp. z o.o. poprzez wielokrotne wykonywanie połączeń telefonicznych i wysyłanie wiadomości sms-owych na numer powódki w celu wyegzekwowania od niej zapłaty wierzytelności na rzecz (...) sp. z o.o., czym wzbudzono u powódki poczucie zagrożenia i istotnego naruszenia jej prywatności tj. o czyn z art. 190a§1 kk – wobec braku znamion czynu zabronionego.

Dowód: postanowienie (k. 213 – 217).

Powódka prawidłowo nawiązuje kontakt słowny, wypowiada się logicznie i rzeczowo, ale wypowiedzi nacechowane są dużym ładunkiem emocjonalnym, gdy wspomina czynności związane z windykacją należności. Powódka nie potrafiła sobie poradzić z faktem, iż została posądzona o niezapłacenie rachunków, gdyż zawsze żyła niezwykle uczciwie. Nie potrafiła cieszyć się z korzystnego wyroku. Przez dłuższy czas żyła w ciągłym lęku, niepewności, miała zaburzone poczucie bezpieczeństwa, straciła wiarę w ludzi. Nie mogła spać w nocy. Przyjmowała leki na uspokojenie oraz na sen. W tym czasie zdiagnozowano u powódki choroby kardiologiczne. Powódka przez wiele miesięcy żyła w ciągłym stresie, lęku i niepokoju. Bała się wychodzić z domu, odczuwała obawy o własne życie. Prawdopodobnie życie w traumie i lęku zaktywizowało wiele jej dolegliwości somatycznych, które w innych okolicznościach mogłyby się nigdy nie uaktywnić. Powódka żyje w poczuciu krzywdy, ma w dalszym ciągu zaburzone poczucie bezpieczeństwa oraz zachwianą wiarę w ludzi.

Dowód: opinia biegłego z zakresu psychologii (k. 223 – 226, 490 – 490v.).

Sąd zważył:

Powódka upatrywała naruszenia jej dóbr osobistych na skutek działań windykacyjnych naruszających zasady współżycia społecznego podejmowanych bezpośrednio przez pozwanych.

Przepis art. 24 § 1 kc nie ogranicza jego zastosowania do bezpośrednich sprawców naruszenia dóbr osobistych, ale obejmuje swoim zakresem wszelkie działania określonego podmiotu, które w jakikolwiek sposób powodują, czy przyczyniają się do naruszenia dóbr osobistych poszkodowanego lub do pogłębienia naruszeń tych dóbr, dokonanych uprzednio przez inne podmioty. Na gruncie tego przepisu pojęcie sprawcy naruszenia dóbr osobistych jest na tyle

pojemne, że zbędne jest odwoływanie się do przepisu art. 422 k.c. (tak w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 stycznia 2018 r. (...)).

Odpowiednie zastosowanie znajduje również pogląd jaki wyraził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 5 października 2017 r.(...), że: Okoliczność, że osoba reprezentująca przedsiębiorstwo lub inną jednostkę organizacyjną działa naruszając cudze dobro osobiste - w takim charakterze, nie zwalnia tej osoby od odpowiedzialności wobec pokrzywdzonego przewidzianej w art. 24 § 1 k.c. W takim wypadku stroną pozwaną w procesie o ochronę dobra osobistego może być zarówno wymieniona osoba jak i jednostka, którą reprezentowała.

W istocie nie jest zakazane podejmowanie działań w celu uzyskania zapłaty za przedawnione zobowiązanie, jest to przecież nadal dług tzw. naturalny. Natomiast działania te nie mogą być sprzeczne z prawem i zasadami współżycia społecznego.

Przedłożone przez powódkę zestawienie ilości telefonów wykonanych do powódki oraz liczba wiadomości SMS zdaniem Sądu naruszała zasady współżycia społecznego mając na względzie wysokość zadłużenia oraz ostateczne oddalenie powództwa.

Niemniej, w ocenie Sądu czynności naruszające dobra osobiste powódki dokonywał jedynie pozwany (...) sp. z o.o. (...), co do którego postępowanie zostało umorzone.

Z zeznań świadka Ł. W. (1) wynikało, iż pozwana (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. nie wysyłała powódce smsów i nie prowadziła rozmów telefonicznych. (...) sp. z o.o. (...) podpisywała sms-y ówczesną nazwą pozwanej kancelarii, co miało wskazywać, iż sprawa znajduje się na etapie sądowym. Bezpośredni kontakt z dłużnikami podejmowany był przez (...) sp. z o.o. (...)

Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do podmiotu dokonującego bezpośrednio czynności windykacyjne względem powódki. Zeznania były spójne ze zgromadzonym materiałem dowodowym, jak również powódka i jej świadek Z. G. nie wskazywali, aby ta kancelaria prawna dokonywała czynności windykacji bezpośredniej, lecz nabywca wierzytelności.

Powódka nie wykazała, iż kierowane do niej sms-y wysyłała pozwana (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. Operatorzy telefonii komórkowej, powołując się na tajemnicę telekomunikacyjną i służbową, odmówili przedstawienia żądanych informacji telekomunikacyjnych. Natomiast analiza załączanych stron internetowych przez powódkę wskazywała na posiadanie infrastruktury telekomunikacyjnej przez (...) sp. z o.o. (...) oraz inne firmy prowadzące windykacje bezpośrednią, w tym pierwotnie pozwaną (...) sp. z o.o. Nadto zeznania świadka Ł. W. (1) jednoznacznie wskazywały, iż infrastruktura telekomunikacyjna należała do (...) sp. z o.o. (...)

Analiza akt sądowych i egzekucyjnych wskazuje, iż pozwana (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. reprezentowała jedynie nabywcę wierzytelności w toku dochodzenia roszczeń firmy windykacyjnej oraz w toku egzekucji komorniczej, gdy wydano przeciwko powódce nakaz zapłaty w epu.

Czynności pozwanej (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. w tym zakresie nie były bezprawne. Pozwana świadczyła pomoc prawną w granicach prawa, zaś działania tej pozwanej zmierzały do prawidłowej reprezentacji mandanta. Treść pism, w tym pozwów i wniosku egzekucyjnego była adekwatna do okoliczności danej sprawy i nie naruszały dóbr osobistych powódki, ani zasad współżycia społecznego.

Natomiast podpisywanie sms-ów kierowanych do powódki DT – Lex jak wynikało z zeznań świadka Ł. W. (2) wskazywało jedynie, iż to (...) sp. z o.o. (...) informowało w ten sposób, iż sprawa znajduje się na etapie sądowym.

Natomiast Sąd nie dał wiary zeznaniom powódki co do dokonywania przez pozwanych czynności terenowych zmierzających do zastraszenia powódki. Nikt nie podjął ze strony pozwanych rozmów z powódką w jej miejscu zamieszkania podczas osobistej wizyty. Nadto mając na względzie zeznania świadka Ł. W. (1) wartość zadłużenia powódki nie kwalifikowała tej sprawy do windykacji terenowej.

Zgodzić się należy ze stanowiskiem jakie wyraził Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 15 marca 2019 r. (...), że: Odpowiedzialność niemajątkowa za naruszenie lub zagrożenie dóbr osobistych oparta jest na zasadzie bezprawności, która jest konieczną przesłanką udzielenia ochrony. Bezprawne jest zaś zachowanie sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego. Zgodnie z ogólnymi zasadami rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), osoba żądająca udzielenia ochrony musi udowodnić, że naruszone bądź zagrożone zostały jej dobra osobiste. Ze względu jednak na domniemanie bezprawności pokrzywdzony nie musi udowadniać, że naruszenie bądź zagrożenie było bezprawne - wzruszenie domniemania bezprawności celem zwolnienia się z odpowiedzialności pozostaje obowiązkiem pozwanego.

Reasumując, Powódka nie wykazała, iż to pozwana kancelaria dokonywała czynności windykacji bezpośredniej względem powódki, zaś czynności procesowe tejże pozwanej kancelarii w toku spraw sądowych i egzekucyjnych nie były bezprawne, a w konsekwencji, powódka nie wykazała, aby doszło do naruszenia jej dóbr osobistych poprzez wkroczenie w sferę jej prywatności, zakłócenia miru domowego, spokoju i bezpieczeństwa, a także zdrowia.

Wobec powyższego nie doszło do naruszenia prawa materialnego przepisów art. 23 i 24 kc, jak również art. 448 kc.

Powódka nie wykazała, iż pozwana (...) Kancelarie Radców Prawnych (...) s.k.a. korzysta w sposób nieuprawniony z danych osobowych powódki w jej bazach danych w zakresie: imienia i nazwiska powódki, jej adresu miejsca zamieszkania i numeru telefonu.

Pozwana przyznała, iż korzystała jedynie z tych danych na potrzeby niniejszej sprawy.

Przetwarzanie jest zgodne z prawem wyłącznie w przypadkach, gdy – i w takim zakresie, w jakim – spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) osoba, której dane dotyczą wyraziła zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych w jednym lub większej liczbie określonych celów;
- b) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania umowy, której stroną jest osoba, której dane dotyczą, lub do podjęcia działań na żądanie osoby, której dane dotyczą, przed zawarciem umowy;
- c) przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze;
- d) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej;
- e) przetwarzanie jest niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi;
- f) przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią, z wyjątkiem sytuacji, w których nadrzędny charakter wobec tych interesów mają interesy lub podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, wymagające ochrony danych osobowych, w szczególności gdy osoba, której dane dotyczą, jest dzieckiem.

Również zadaniem Sądu powódka nie wykazała, iż pozwana w sposób sprzeczny z ustawą o ochronie danych osobowych korzysta z tych danych.

Naruszenie ochrony danych występuje, gdy dane, za które odpowiada pozwana, ucierpiały w wyniku incydentu zagrażającego bezpieczeństwu, skutek którego naruszona została poufność, dostępność lub integralność danych. Gdy do niego dojdzie – i prawdopodobnie naruszenie to stwarza ryzyko dla praw i wolności osób fizycznych – pozwana powinna **zgłosić je organowi nadzorcemu bez zbędnej zwłoki, nie później niż w terminie 72 godzin od stwierdzenia naruszenia**. Podmiot przetwarzający musi zgłaszać każde naruszenie ochrony danych administratorowi danych.

Powódka nie zarzucała powyższych zaniechań pozwanej.

Naruszenie przepisów o ochronie danych to zachowanie naruszające (...), akty delegowane i wytyczne do tych aktów oraz prawa uchwalone wewnątrznie przez kraje członkowskie takie jak Konstytucja, ustawy czy rozporządzenia. Naruszenie ochrony danych to natomiast naruszenie bezpieczeństwa opisane w art. 4 pkt 12 (...), prowadzące do przypadkowego lub niezgodnego z prawem zniszczenia, utracenia, zmodyfikowania, nieuprawnionego ujawnienia lub nieuprawnionego dostępu do danych osobowych przesyłanych, przechowywanych lub w inny sposób przetwarzanych.

Mając na uwadze na uwadze powyższe okoliczności powództwa powódki podlegały oddaleniu, o czym orzeczono jak w pkt 1 wyroku.

O kosztach procesu postanowiono zgodnie z art. 102 kpc.

Mając na względzie sytuację finansową powódki oraz charakter sprawy Sąd nie obciążył powódki kosztami procesu.

Na podstawie §8 pkt 5 w zw. z §4 ust. 3 i 4 rozporządzenia MS w sprawie ponoszenia przez SP kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu przyznano ze Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Słupsku r. pr. Ł. R. kwotę 2 952,00 zł, w tym VAT.

Sygn. I C 474/20

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować sporządzenie uzasadnienia;
2. odstąpić od doręczenia niniejszego wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi powódki poprzez Portal Informacyjny (art. 15 z.zs⁹ ust. 5 ustawy z 8 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem (...));
3. odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć (metodą tradycyjną) pełnomocnikowi powódki informując, że „Doręczenie wywołuje skutki procesowe według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, a na Portalu Informacyjnym pismo umieszczone zostało w celach udostępnienia danych o sprawie i nie wywołuje skutków procesowych doręczenia”,
4. akta przedłożyć z wpływem za 21 dni od doręczenia.

S., 1.04.2022r.